

Sygn.. akt I A Cz 334/17

I A Cz 335/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2017r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Marek Boniecki

Sędziowie : SA Grzegorz Krężolek

SA Wojciech Kościółek (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. Ś.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w K.

o stwierdzenie nieważności uchwał

na skutek zażaleń : małoletniej A. O. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela W. O. (1) na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 września 2016r. oraz powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 września i 1 października 2016r., sygn.. akt I C 1356/12

postanawia:

oddalić zażalenia.

SSA Wojciech Kościółek SSA Marek Boniecki SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt I A Cz 334/17

I A Cz 335/17

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 15 lipca 2016r. przewodniczący składu Sądu Okręgowego w Krakowie zwrócił interwencję uboczną małoletniej A. O. (1) reprezentowanej przez W. O. (1).

Odpis zarządzenia doręczono W. O. (1) - przedstawicielowi zgłaszającej się w roli interwenientki.

W dniu 18 sierpnia 2016r. W. O. (1) złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia zarządzenia o zwrocie pisma zawierającego interwencję uboczną osoby, której jest przedstawicielem.

Zaskarżonym przez A. O. (1) postanowieniem z dnia 5 września 2016r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek o sporządzenie uzasadnienia zarządzenia.

Pismem z 17 września 2016r. powódka G. Ś. złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia zarządzenia o zwrocie interwencji ubocznej.

Zaskarżonym przez powódkę postanowieniem z dnia 1 października 2016r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powódki o sporządzenie uzasadnienia wskazanego zarządzenia o zwrocie pisma.

W uzasadnieniu obu rozstrzygnięć wskazał Sąd Okręgowy, że zarządzenie o zwrocie pisma zawierającego interwencje uboczną nie kończy postępowania w sprawie, jak również nie mieści się w katalogu spraw opisanych art. 394 § 1 pkt.1-12 k.p.c., co w kontekście treści art. 357 § 2 k.p.c. wyklucza potrzebę sporządzania pisemnych motywów decyzji procesowej o zwrocie interwencji ubocznej.

Zażalenia na postanowienia Sądu Okręgowego złożyli A. O. (2) reprezentowana przez W. O. (2) oraz powódka domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zarzucając, że brak motywów zarządzenia o zwrocie pisma pozbawia zgłaszającą się konstytucyjnego prawa do sądu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje;

Zażalenia podlegają oddaleniu jako nieusprawiedliwione.

Podstawą zaskarżonego rozstrzygnięcia jest artykuł 357 § 2 k.p.c. w związku z artykułem 362 k.p.c., z których wynika, że zarządzenia ogłoszone na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu. Oznacza to, że uzasadnić można tylko takie zarządzenia przewodniczącego, które podlegają kontroli instancyjnej na podstawie zażalenia.

W tym kontekście dokonana przez Sąd I instancji ocena opisanego zdarzenia procesowego jest bezbłędna. Zarządzenie o zwrocie pisma zawierającego interwencję uboczną nie jest wymienione w katalogu rozstrzygnięć procesowych z art. 394 § 1 k.p.c. Zawarte w art. 394 § 1 k.p.c. wyliczenie wypadków dopuszczalności zażalenia, w powiązaniu z redakcją przepisu, a w szczególności z wyrażeniem "a ponadto", nadaje unormowaniu przewidującemu zażalenie na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie pozwu charakter regulacji szczególnej.

Uzasadnia to twierdzenie, że spośród pism procesowych, o których mowa w art. 126 k.p.c., tylko dla tego pisma ustawodawca uczynił wyjątek, inne pisma zwrócone zarządzeniem przewodniczącego traktując bądź jako niezaskarżalne, bądź wiążąc z nieusunięciem ich braków inny skutek procesowy niż zwrot pisma, np. odrzucenie apelacji (art. 370 i 373 k.p.c.) lub skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Nie ma przepisu, który statuowałby przewidzianą w postępowaniu cywilnym czynność w razie zwrotu wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego jako czynność podlegającą kontroli w drodze zażalenia. Nie zawierają takiej regulacji przepisy art. 76 do 85 k.p.c.. Należy też wskazać, że brak było podstaw do uzasadniania zarządzenia także z tego względu, że zgłaszająca się do udziału w postępowaniu nie posiada statusu strony, gdyż ten uzyskiwany jest dopiero po skutecznym złożeniu pisma z interwencją.

Odnosząc się z kolei do zarzutu zażalenia powódki związanego z pozbawieniem A. O. (1) konstytucyjnego prawa do sądu, to stwierdzić należy, że zarzut ów opiera się na nieporozumieniu. Nie poszerzając ponad potrzebę rozważań w tej kwestii wskazać należy, że prawo do sądu wyraża ideę zapewnienia każdemu człowiekowi uprawnienia do przedstawienia swojej sprawy przed organami państwa – sądami – stwarzającymi gwarancje podejmowania sprawiedliwych, obiektywnych i słusznych decyzji, podczas , gdy celem interwencji ubocznej jest zasadniczo ochrona interesów osoby zgłaszającej interwencję przed wadliwym prowadzeniem procesu przez stronę do której zamierza przystąpić (art. 82 k.p.c.). Ostatnia z regulacji dotyczy zatem relacji między osobą zgłaszającą się w charakterze interwenienta a stroną postępowania w określonej sprawie i w żadnym zakresie nie pozbawia tej osoby prawa do sądu.

Mając to wszystko na uwadze orzekł Sąd Apelacyjny jak w postanowieniu na podstawie wskazanych przepisów oraz art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

SSA Wojciech Kościółek SSA Marek Boniecki SSA Grzegorz Krężolek